

Скарбничка

Дитяча газета

№8 грудень 2010

Улыбка

История сохранила воспоминание знаменитого охотника, который жил в Америке двести лет назад в годы ее освоения переселенцами. Тогда то и дело вспыхивали жестокие и кровопролитные войны с индейцами. Однажды, заблудившись в лесных дебрях, охотник решил переночевать в чащобе. Проснулся он от ощущения опасности. Открыв глаза, он увидел, что уже настало утро и он окружен индейцами. Их суровые лица не обещали ничего хорошего. Впереди стоял вождь в головном уборе, украшенном орлиными перьями, с топором-томагавком в руке. Спасения не было.

Охотник сделал единственное, что мог совершить в таком положении, желая показать, что он никому не хочет зла: он улыбнулся. И — о чудо! На холодном лице вождя появилась ответная улыбка. Белого человека индейцы не только не убили, но привели в свой лагерь, накормили и доставили в деревню переселенцев из Англии.

Добрые чувства делают чужих людей братьями!

Загадки

Запорошила дорожки,
Разукрасила окошки,
Радость детям подарила
И на санках прокатила.

(Зима)

Текло, текло
и легло под стекло.

(Лед)

У избы побывал -
Все окно разрисовал,
У реки погостил -
Во всю реку мост мостил.

(Мороз)

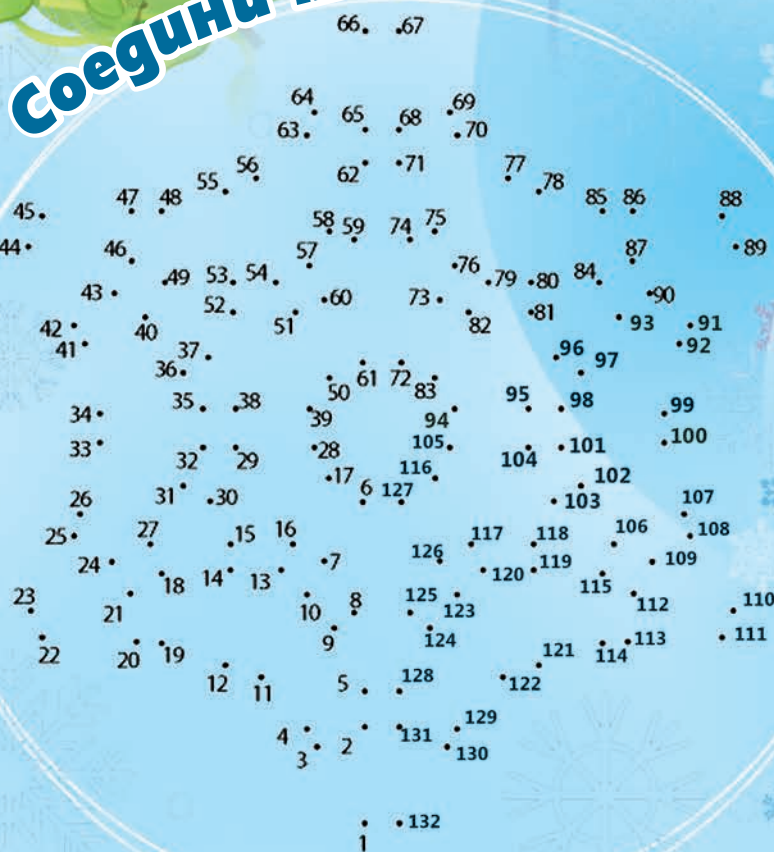
Вузенька стежка в'ється
До церкви через гай,
З-під хмарки промінь ллється
І пестить небокрай.

І сіє хмарка темна
На землю білий сніг.
На полі даремно
Він, наче ковдра, ліг.

Озимину зігріє,
А прийде як весна -
Про весни кожен мріє -
Напоїть хліб вона!

Легка ця ковдра біла,
Пухнаста і м'яка!
Чия ж її стелила
Невидима рука?

Ольга Бокова

2

Бурульки

7

Кенгуру

8

Где сидят великаны?

Витя нехотя открыл дневник и показал папе запись учителя.

— Здесь нужно расписаться, — еле слышно пробормотал мальчик.

— И по какому поводу меня вызывают в школу? — спросил папа, положив свою руку на плечо сына.

— Я подрался с Колькой, — немного успокоившись от отцовского прикосновения, ответил Витя. Помолчав минуту, мальчик вдруг неожиданно задал вопрос:

— А за что меня ругать, если даже в Библии написано, что Давид дрался с Голиафом? Чем я хуже Давида?

Папа улыбнулся, на минутку задумался и сказал:

— Это хороший вопрос. Давай-ка сядем и поразмышляем над ним вместе.

Они сели рядом на диване и посмотрели друг другу в глаза. Вите было очень приятно, что папа не ругает его, а как со взрослым, хочет поразмышлять вместе с ним над его, Витиным, вопросом.

— Видишь ли, сынок, здесь есть небольшая, а может быть, и большая разница, между схваткой Давида с Голиафом и вашей дракой с Колей. Я уверен, что ты не защищал честь Бога, а Коля не пытался бесчестить перед всеми Божье имя. Это так?

Витя согласился. Они подрались из-за пустяка. Да еще попались на глаза Галине Петровне.

— Это, во-первых. А во-вторых, Давид сражался с великаном, в доверии Богу, в то время, когда все остальное Израильское войско, включая самого царя Саула, находилось в страхе из-за дерзких вызовов этого великана Голиафа, — продолжил папа.

— Ну а что ж тогда, если рядом с нами сейчас нет великанов, то и подраться ни с кем нельзя? Так даже неинтересно и несправедливо! — выпалил Витя.

— Почему ты думаешь, что сейчас рядом с нами нет великанов? — загадочно улыбаясь, сказал папа. — Они не только рядом с нами, но к тому же мы обязаны с ними драться!

Витя от неожиданности даже подпрыгнул.

— Неужели? побыстрее расскажи, где они сидят и прячутся!

— Позволь мне сначала рассказать о том, как мне пришлось драться с одним из великанов, и ты сам догадаешься, где они сидят.

И папа начал свой рассказ. Когда-то

отец купил ему классный велосипед. Ни у кого во дворе такого не было. Папа не жадничал, всегда давал друзьям покататься. И как же ему было приятно, когда друзья хвалили его и его велосипед перед мальчишками соседнего двора. Но однажды к одному из папиных друзей приехал дядюшка из Америки и тоже подарил ему велосипед. Но этот подарок был куда круче и богаче, чем его, теперь казавшийся таким отсталым и простым велосипедом. Друзья сразу как будто бы и забыли о его щедрости, а соседские мальчишки теперь слушали восхваления в адрес владельца американского чуда.

— Моя обида и зависть разрослись до невероятных пределов. Они не давали мне покоя. Мне нужно было что-то делать, но я боялся. Мне казалось, что я никогда не смогу преодолеть их. И знаешь, что мне помогло? — спросил папа. Витя молча покачал головой.

— История о Давиде и Голиафе! На уроке Субботней школы наша учительница объяснила нам, что мы все живем в окружении великанов. Это наши обиды, зависть, страх, эгоизм, вспыльчивость и другие наши враги. Но так же, как доверие Богу помогло юноше Давиду одолеть Голиафа, так и мы, полагаясь на Божью помощь, можем сразиться с великанами и победить их силой Бога.

Папа рассказал, как он решил просить у Бога помощи, чтобы одолеть свою обиду и свою зависть. И у него получилось!

— Ну вот, теперь я думаю, что ты знаешь, где сидят великаны и как с ними сражаться, — крепко обняв сына, сказал папа.

— Да уж, знаю! В наших мыслях. Ух, они такие! Все только портят нам! — радостно выкрикнул Витя. Он действительно был рад! Ведь он уже с помощью библейской истории, а значит, с помощью Бога, победил одного великана — завтра без всякого страха отправится он в школу вместе с папой. Ему нечего бояться встречи папы с учительницей! И с Колей он не боится мириться! Теперь он и Коле расскажет о великанах, с которыми им можно и нужно драться!

А вы, ребята, пробовали побеждать таких великанов? Обязательно попросите Бога помочь вам в этом, иначе вместо того, чтобы быть побежденными вами, великаны вырастут еще больше!

Загадки

Дел у меня немало —
Я белым одеялом
Всю землю укрываю,
В лед реки убираю,
Белю поля, дома,
А зовут меня ...

(зима)

Назовите-ка, ребята,
Месяц в этой вот загадке:
Дни его — всех дней короче,
Всех ночей длиннее ночи.
На поля и на луга
До весны легли снега.
Только месяц наш пройдет,
Мы встречаем Новый год.

(январь)

Сосчитай

Сколько звездочек на небе _____
Сколько птичек на страничке _____
Сколько деревьев на снеговой полянке _____

Соедини точки

Соедини
точки и
разрисуй
рисунок.

Санки

Мне уже достали санки
Из кладовки вечером.
Жду звонка я от Оксанки —
Мы пойдем гулять вдвоем!

Ох, и весело кататься,
Хоть и санки на двоих!
Это лучше, чем остаться
Без подружки хоть на миг!

Ольга Бокова

МИР-ДРУЖБА

Сцена 1.

За партою в класі сидить Юрко і нервово намагається розплутати шнурівки на кросівках. Щось сердито бурмоче собі під ніс. Заходить Тарас — старший друг Юрка.

Тарас: Привіт, Юрику! Як успіхи з математики?

Юрко (сердито): А ніяк.

Тарас (до себе): О, я бачу, щось сталося. (До Юрка): Що це ти робиш?

Юрко: Ото вже ті дівчеська!..

Тарас: Давай я допоможу. Не смикай, затягнеш вузлики. Хто це тобі так гарно зв'язав шнурівки?

Юрко (сердито): А Марина!

Тарас: Марина?!

Юрко: Так! Уяви собі: мене викликають до дошки. Ну, я встаю, роблю крок і мало не падаю, бо кросівки зв'язані шнурівками.

Тарас (сміється).

Юрко: І зовсім не смішно. Добре, що вже урок закінчився, і дзвоник продзвенів.

Тарас: Напевно, ти знову смикав її за косички?

Юрко: Ну а як же не смикати, коли вони постійно звисають над моїм зошитом і розхитуються туди-сюди.

Юрко нарешті зав'язує шнурівки і разом з другом відходить від парти.

Юрко: І чому ті дівчеська такі погані?!

Краще б дівчат зовсім на світі не було. Не було б стільки проблем!

Тарас: Уявляєш: ти йдеш зі школи, а навкруги — жодної дівчини. Приходиш додому, а в хаті тихо-тихо. Немає ні сестрички, ні бабусі. Заходиш на кухню, а обід не готовий, бо ж мамі немає.

Юрко: До чого тут моя мама, бабуся і сестричка? Я говорю лише про тих дівчат, які

постійно докучають мені у школі, як набридливі мухи.

Тарас: Але ж ті дівчатка стануть мамами, а потім і бабусями...

Юрко: Ох, я вже не можу. І чому вони мені постійно капостять, особливо Марина?

Тарас: У мене є ідея. Я маю чарівне яблуко. (Дістає його з кишені). Той, кому ти його подаруєш, перестає робити погані справи, а робить добро.

Юрко: Невже ти думаєш, що я такий маленький, що повірю в ці казки?

Тарас: Ні, це зовсім не казки. Усе перевірено.

Юрко (нерішуче бере яблуко, кладе його в кишеню): Ну добре, побачимо.

Сцена 2.

Шкільний коридор. Дівчата їдять яблука і розмовляють.

Маринка: Просто не знаю, що робити. Юрко постійно смикає мене за волосся. Я вже його і просила, і сварила, і не давала списувати, — нічого не допомагає. Навіть сьогодні шнурівки на кросівках зв'язала. Ото сміху було, коли його до дошки викликали!

Галинка: А ти пробувала йому гарячого вугілля на голову насипати?

Маринка (Перелякано): Ні-і.

Галинка: То можеш спробувати.

Маринка (здивовано): Ти хочеш, щоб я...

Галинка: Ти мене не зрозуміла. Це просто так говорять, бо коли ти на зло відповідаєш добром, то ніби висипаєш на голову своєму ворогу гаряче вугілля. Тепер зрозуміла?

Маринка: Це вже інша справа. А то я аж перелякалася. Але що б йому таке зробити?

Галинка: У тебе є ще яблуко?

Подаруй Юрку яблуко, побачиш, яка в нього реакція буде.

Сцена 3.

Порожній клас. Заходить Юрко, озираючись підкрадається до рюкзака Маринки.

Юрко (пошепки): Побачимо, чи Тарасове яблуко спрацює, але якщо ні...

Ховає яблуко в кишеню рюкзака. Озирається і втікає.

Через якусь хвилину заходять Галинка та Маринка, йдуть до парти. Маринка дістає зі свого рюкзака яблуко, яке щойно поклав туди Юрко.

Маринка: От сьогодні і насиплю Юрку вугілля на голову.

Кладе яблуко назад до свого рюкзака, бере книжку і виходить разом з Галинкою.

Сцена 4.

Юрко і Тарас йдуть шкільним коридором.

Юрко (схвильовано): Уявляєш?

Сиджу я на уроці. Переді мною, як завжди, Маринка, і ті косички звисають. Так от, вирішив я перевірити, чи твої «чари» спрацюють (бо ж я на перерві підклав їй у рюкзак те яблуко), і смикнув її за волосся. А вона повертається, от, думаю, зараз як дасть по лобі лінійкою, я аж очі прищунив. А вона мені яблуко простягає. І так усміхається мило. У мене аж мову відняло.

Тарас: Я так думаю, ти вже не будеш її смикати за волосся.

Юрко: Ні, вже якось... не зможу.

Юрко, роздумуючи, проходить вперед.

Тарас (роздивляється фрукт): Хм, це ж те саме, моє яблуко. Може, воно і справді чарівне. Ні, яблуко звичайнісіньке, просто справжні дива стаються, коли перестаєш робити зло і робиш добро...

Усміхнемося разом

— Марійко, подивись, ти ж набрала повні чобітки снігу, — каже бабуся-сусідка дівчинці.

— Нічого, бабуся, — він швидко розтане.

— Діду, ти навіщо зняв окуляри? — питає онук.

— Іду спати, Миколко.

— То ж ти жодного сну не розбереш! — попередив дідуся онук.

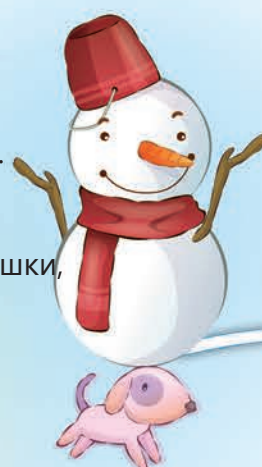
Лабіринт

Допоможи сніговичку знайти дорогу до ялинкового лісу.

Вишивка бабусі

Вишива бабуся мила
Подушки мені красиві.
Візерунки в них такі,
Наче квіти польові.
В них ромашки, і волошки,
І дзвіночки лісові.
Все бабуся вишиває
І науки нас навчає.

Середа Лариса
Вінницька обл.

Лабиринт «Препятствия»

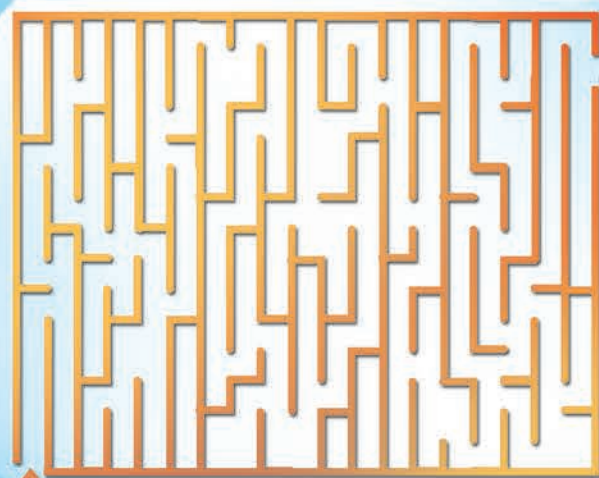
Старт

Препятствие 1

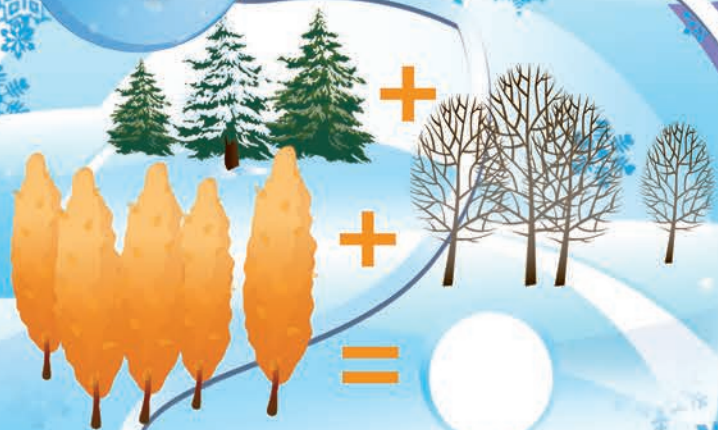
Лабиринт «Препятствия»
Препятствие 1
Допиши недостающие буквы и прочитай стих.
Л _ жи _ пуш _ ст _ я, _ неж _ н _
_ сме _ ая.
Ка _ _ я _ ист _ я, _ ака _ бе _ _ я!
и е т я и а с к а к я ч а л а к е а

Препятствие 3

Пройди лабиринт в лабиринте

Препятствие 4

Посчитай, сколько в лесу деревьев

Препятствие 2

Возьми по три монеты (пяти-, десяти- и двухкопеечных) и разложи их в кружочки так, чтобы в каждом ряду по горизонтали и вертикали не было одинаковой монеты.

Препятствие 6

Препятствие 5

Дорисуй то, что забыл нарисовать художник

Реши задачу

В комнате 5 столов. За каждым столом стоят 4 стула. За столами сидят 8 девочек и 5 мальчиков. Сколько стульев в игровой комнате?

Сколько детей сидит за столами?

На сколько больше девочек, чем мальчиков?

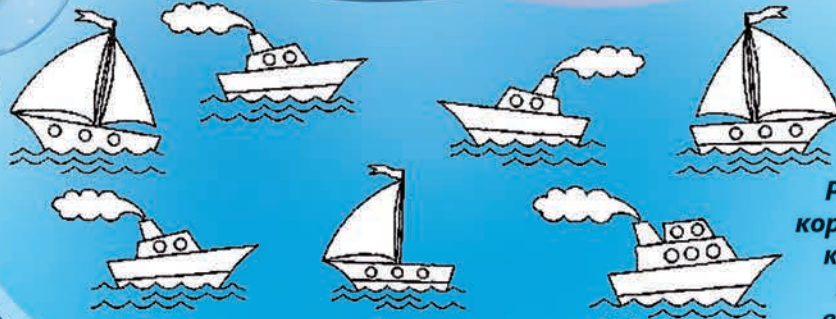
Сколько свободных стульев в комнате?

Препятствие 7

Помоги каждому найти то, что он любит. Проведи линии.

Препятствие 8

Раскрась кораблики, которые плывут вправо, в жёлтый цвет, а влево - красный

Финиш

Зазгку

(Санки)

(CH₂)

Отвѣтъ: Прѣдъ будетъ покрѣтъ листьѣмъ
липы наполовину на 99-й день. По усло-
вию, и если въ 99-й день прѣдъ покрѣтъ
стѣмъ наполовину, то на слѣдующій
день и вторая половина прѣда будетъ по-
крыта листьѣмъ липы, т.е. полностью
прѣдъ покроемъши имъ черезъ 100 дней.

Друзья

Тима и Руслан дружили с самого детства: вместе строили песочные гаражи для своих машинок на детской площадке, вместе пошли в первый класс и всегда сидели за одной партой. А вот вчера Руслан пошел в гости к Жорику. Жорик совсем недавно поселился с родителями в соседнем подъезде их дома. Его папа ездил на красивой белой машине, а сам Жорик гулял на улице с большим блестящим роботом. Такой игрушки ни у кого из детей не было.

Долго Тима ожидал друга во дворе, надеясь, что вот-вот ребята выйдут и позовут его к себе. Он видел, как в квартире Жорика зажгли свет, видел, как мальчики подходили к окну. С горьким чувством обиды ушел в тот вечер Тима домой.

Галина Токарева-Шевченко

Вужі

Одного ранку восени ми не могли відчинити двері у двір на першому поверсі нашого будинка. Ми спали на першому поверсі, де було опалення. Коли ми через другі двері вийшли у двір, на бетонній плиті під дверима лежав великий вуж. Було вже холодно, і він замерз. Бабуся поклала його в ящик, закрила металевою сіткою і поставила біля грубки. У кімнаті було тепло, і він почав повзати по ящику. Коли пригріло сонечко і стало тепло на вулиці, ми його винесли на город і випустили. Він кудись поповз, у бадилля з-під

А сегодня Руслан получил двойку — он почему-то совсем не подготовился к математике. Когда урок закончился, мальчик закрыл лицо руками и заплакал.

В душе у Тимы боролись два чувства — горькая обида и преданная любовь к своему другу. Как хорошо, что добро сильнее зла! Тима достал из портфеля большое яблоко, обнял друга за плечи и тихонько сказал:

— Не надо, Руслан. Не плачь. Возьми вот, яблоко. Давай вместе попросим Любовь Григорьевну, чтобы она завтра тебя спросила по этому материалу, а я помогу тебе разобраться в нем.

Руслан был очень благодарен другу!

помідорів. Бабуся підняла бадилля, щоб він нагрівся на сонечку, а там вужів було дуже багато. Вони крутилися один біля одного, де чия голова чи хвіст — розібрати неможливо. Я ніколи не чула, щоб бабуся так кричала та стрибала.

Ми з другого поверху дивилися за ними. Увечері вони поповзли під будку до сусіда. Вони сховалися на зиму. Більше ми їх не бачили. Подули холодні вітри, і посипали дощі зі снігом. Настали важкі часи для всіх: і для нас, і для «братів наших менших».

Оригами «Лисичка»

Берем квадратный лист бумаги, лучше оранжевого цвета, и начинаем!

Лабиринт

Дорисуй и раскрась

БУРУЛЬКИ

Ось і настала довгоочікувана зима. Можна покататися на санчатах, на лижах, на ковзанах. Чудово! Миколка дуже любив цю пору року. Правда, до школи йшов з неохотою. Не хотілося йому вчитися.

Гуляв він якось на подвір'ї, з хлопцями зіпчили снігову бабу, набігалися.

А от домашнє завдання не поспішав виконувати. На подвір'ї стільки цікавих справ! От уже і темніти почало...

«А може, мені завтра не піти до школи?» — подумав хлопчик. Але мама не дозволить залишитися вдома. «Що ж це вигадати? А може, мені захворіти?» — спало на думку. — Але як можна захворіти?» І ось погляд хлопчини впав на бурульки, що звисали з даху гаражів. «Ідея! Я посмокну бурульки, і в мене болітиме горло!» Миколка зламав кілька бурульок і почав смоктати. Вони були дуже холодними. Задоволений своєю винахідливістю Миколка весело почимчикував додому.

Зранку хлопчина прокинувся, та очікуваного результату не було. Горло не боліло, температура не підвищилася. Довелося йти до школи. А в школі хлопчину почало морозити, горло заболіло. Так йому погано стало! Учителка викликала маму і відпустила хлопчика додому. А вдома довелося лікуватися, було боляче ковтати, температура піднялася. «Що ж я наробив?» — почав усвідомлювати Миколка. А ще гірше стало тоді, коли він побачив з вікна, як хлопчики після уроків пішли грати у хокей, а він мусив сидіти вдома та полоскати горло. «От халепа!» — мало не плакав хлопчина. І так йому довелося упродовж кількох днів спостерігати за хлопцями, які раділи зимовим розвагам. Одужавши і вийшовши на вулицю, Миколка з неприємним відчуттям поглянув на бурульки. «Це вони винні! — хотілося крикнути, та спало на думку інше: — Та ні, винен в усьому лише я... От і постраждав!»

Лабіринт «В пошуках гриба»

Помоги ежику найти гриб

Що таке кока і кола?

Знаменитий на весь світ шипучий напій спочатку містив витяжки з двох південноамериканських рослин — коки і коли. Насіння коли, яке містить кофеїн, жують як тонізуючий засіб. З коки одержують сильнодіюче знеболююче, його застосовують у стоматології. Кока — наркотик, і дуже небезпечний, якщо ним зловживати.

Наступили холода.
Обернулась в лед вода.
Длинноухий зайка серый
Обернулся зайкой белым.
Перестал медведь реветь:
В спячку впал в бору медведь.
Кто скажет, кто знает,
Когда это бывает?

Загадки

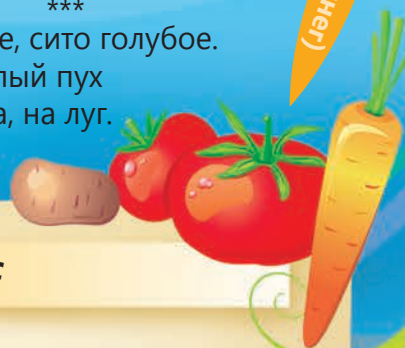
Побелело за ночь всюду,
А у нас в квартире чудо!
За окошком двор исчез.
Там волшебный вырос лес.

(Зимой)

(Морозный узор)

(Небо и снег)

Сито большое, сито голубое.
Сеет-веет белый пух
На леса, дома, на луг.

Господарочка

Помидорные кораблики

Тебе понадобится:

- 2 помидора,
- 1 огурец,
- 8 палочек для бутербродов.

Как готовить?

Вымытые помидоры разрежь на четыре части. А огурцы — на кружочки толщиной 0,5 см. Из каждого огуречного кружочка вырежь треугольник и укрепи его, как парус, на кусочке помидора при помощи палочки. Приятного аппетита!

Салат легкий

Состав:

- капуста белокочанная — 120 г
- помидоры — 120 г
- сладкий перец — 80 г
- морковь — 80 г
- растительное масло — 4 ст. ложки
- зелень петрушки и сельдерея — по 1 пучку
- соль

Способ приготовления:

Капусту и перец нарежь тонкой соломкой, помидоры — дольками, морковь натри на терке, зелень мелко поруби. Овощи и зелень перемешай, заправь маслом и посоли по вкусу.

Отварной рис

На 2 порции:

- 2 ч. л. растительного масла.
- 1 ст. длиннозернистого риса.
- 2 ст. воды или бульона, соль.

Как готовить?

Нагрей масло в кастрюле, добавь рис и хорошенько перемешай. Залей кипятком, добавь немного соли и еще раз перемешай, прежде чем накрыть крышкой. Готовь на медленном огне 15 минут. Осторожно подними крышку. Жидкости почти не должно остаться. Попробуй рис, он должен стать мягким. Перемешай рис вилкой и немедленно подавай к столу.

(Обязательно готовить с мамой)

Кенгуру

А ви знаєте, що...

● Усього налічується близько 50 видів кенгуру. Вони зустрічаються лише на Австралійському континенті.

● Сумка кенгуру — глибока складка шкіри, яка закриває майже все черево тварини. Сліпе кенгуреня швидко знаходить шлях до сумки. Та бувають випадки, коли малюк помиляється: доповзе до стегна матері й повертає назад. Він невтомно шукає сумку, поки не знайде її.

● Живуть кенгуру 10-15 років.

● Про слонів. Зареєстровані випадки, коли стада слонів, що перебували на значній відстані одне від одного, дізнавалися про небезпеку в один і той же час. Американські фахівці встановили, що слони під час «спілкування» використовують інфразвукові сигнали зв'язку.

Хто не знає сумчасту тварину — кенгуру! Та не всі знають, що в гігантських кенгуру, які мають зріст понад 2 м і масу 80 — 150 кг, немовля народжується завбільшки з волоський горіх, розміром лише 3 см.

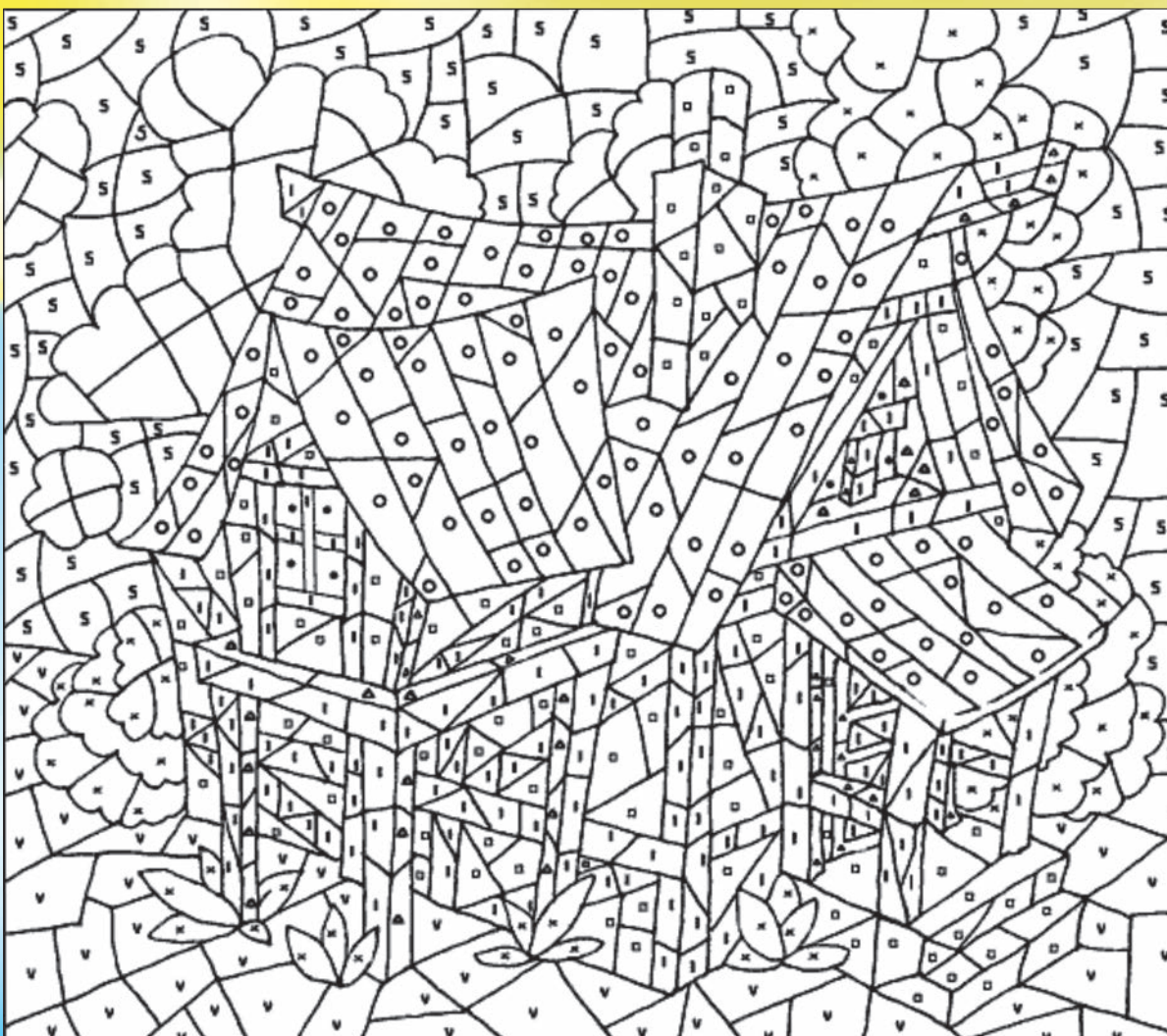
Малюк народжується недорозвиненим. Задні кінцівки лише в зачатковому вигляді, передні розвинені краще. Таке маля відразу після народження вирушає у першу подорож. Чіпляючись гострими пазурцями передніх кінцівок за хутро матері, він самостійно доповзає до отвору сумки. Потрапивши всередину, маля висне на соску матері. У примусовому порядку він одержує

молоко, яке періодично упорскується йому в ротик стискуванням спеціальної мускулатури самки.

Мати годує кенгуреня 65 діб. Уже повністю сформоване дитинча ще довго користується маминою сумкою — на випадок небезпеки, під час довгих переходів і просто гріється в ній.

Дивує поведінка самки під час переслідування: вона викидає малюка із сумки. Остаточного не з'ясовано, навіщо кенгуру це робить: щоб легше бігти чи щоб урятувати маля. Однак точно відомо, що мати завжди повертається на місце, де викинула малюка, і він відразу виходить їй назустріч із схованки.

Що зображено на малюнку?

■ V — Жовтий ■ O — Червоний ■ □ — Сірий ■ • — Синій ■ ◇ — Фіолетовий
 ■ X — Зелений ■ △ — Оранжевий ■ S — Голубий ■ * — Чорний ■ | — Коричневий

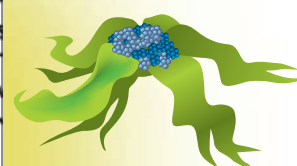
Интересные факты о ЖИВОТНЫХ

Рекордсмены пустыни

● Абсолютным чемпионом по преодолению противоположной холоду экстремальной характеристики, то есть жары, является верблюжья колючка. Опытным путем установлено, что она выживает при температуре до 70 градусов по Цельсию.

● Ну, и кактусы, конечно, жаростойки. Самый большой из них, сагуаро, растет в Мексике и в Аризоне, являясь эмблемой этого американского штата. Кактус сагуаро может вытянуться вверх аж на 15 метров, а весить от 6 до 10 тонн. Кроме того, он еще и рекордсмен долгожительства. Сагуаро способен перешагнуть 300-летний рубеж. Нельзя обойти стороной и цветы сагуаро, в каждом из которых по 3500 тычинок. Они настолько большие, что мелкие птицы вьют иногда там гнезда.

● На юге Африки в пустыне Намибии можно встретить растение, которое состоит всего из двух листьев, закручивающихся тюрбаном вокруг самих себя. Это вельвичия. Так как в Намибии почти никогда не идут дожди, вельвичия использует свои листья для поглощения влаги из туманов, прилетающих с Атлантики, а затем капля по капле передает ее корням.

Веселый English

Дни недели

— Здравствуйте, ребята! Недавно дядя спросил меня, в какой день недели я посещаю секцию по плаванию. Я не знал, как ему ответить, ведь дни недели мы еще не проходили. Тогда я решил выучить названия дней недели. Вы мне поможете?

Monday [манди] **понеделник**

Tuesday [ТЬЮСДИ] **вторник**

Wednesday [ВЭНСДИ] **среда**

Thursday [серсди] **четверг**

Friday [фрайди] **пятница**

Saturday [сатирди] **суббота**

Sunday [санди] **воскресенье**

Задание 1

Помоги коту Мартыну правильно вставить пропущенные буквы:

M _ _ _ ay

T _ _ _ day

Wed _ _ _ _ _ y

T _ _ _ _ day

Fr ____ y

Sa _____ y

S _ _ _ ay

Подсказка:

ond, ida, nesda, und, ues, turda, hurs

Задание 2

Помоги коту Мартыну ответить на вопросы:

- В какие дни недели ты не ходишь в школу? _____
- Какой день недели наступает после выходных? _____
- Назови твой любимый день недели. _____
- В какой день недели у тебя в школе пять уроков? _____

Задание 3

1	M	O	N	D	A	Y		
	T					2		
	W							
	T			3				
	F							
	S		4					5
	S		6					

Если ты правильно впишешь все буквы в кроссворд, то узнаешь, как имя кота Мартына пишется на английском.

Задание 4

Соедини линией две половинки названий дней недели.

M ONDAY

RSDAY

ESDAY

TU

WED

TURDAY

FR

SA

SUN

IDAY

THU

DAY

NESDAY

Задание 5

Кот Мартын запутался, и ему никак не удастся найти похожие снежинки, помоги Мартыну.

ДОРОГОЦІННА-ПЕРЛИНА

Колись давно жив один дуже-дуже багатий чоловік. У нього було стільки грошей, що він міг собі ні в чому не відмовляти. Він мав усе. У нього був великий, дуже гарний будинок, обставлений найдорожчими у світі меблями, а стіни були оздоблені золотом і сріблом.

Сам хазяїн цього будинку зодягався в найгарніший і найдорожчий одяг. Коли цей чоловік ішов вулицею, його всі впізнавали ще здалеку і, привітно вітаючись, кланялися до самої землі. І кожен хотів привітатися першим, адже всі хотіли бути другом найбагатшій і найповажнішій людині у світі.

Одного ранку цей багач захотів прогулятися. Він вирішив піти на ринок і щось собі купити. Він набрав повні кишені грошей і пішов. Коли він йшов вулицею, то всі, як завжди, вітали його низьким поклоном...

Спочатку багач пройшов повз прилавки, де були розкладені різноманітні солодощі. Але душа цього багача нічого не бажала. Тому він розвернувся і пішов геть.

На іншому кінці ринку продавали одяг. І тут перехожі вклонялися багачеві при зустрічі, а продавці, побачивши його здалеку, починали діставати найкращий свій товар. Багач сумно подивився на вітрини — те, що там висіло, навіть найкраще і найдорожче, не можна було навіть і порівняти з тим, у що він був одягнений.

Багач хотів уже йти з ринку, як раптом його погляд привернув один прилавок, де продавали коштовності. Коли багач підійшов до нього, то продавець почав діставати найгарніші срібні прикраси і, розхвалюючи їх, одягати на себе.

— У моєму домі підлога вистелена сріблом, — сказав багач, — чи немає у вас чогось дійсно цінного?

Продавець, розгубившись, ще з більшим запалом почав діставати найдорожчі золоті речі і одягати їх тепер не на себе, а на багача, поки не обвішав ними його з ніг до голови.

— Ні, — сказав багач, — не хочу. У мене вдома навіть посуд золотий. Набридло... Чи є у вас щось по-справжньому цінне?

Продавець засмутився, але знову почав демонструвати і розхвалювати різноманітне коштовне каміння. Але багач вже його не слухав. Його увагу привернула одна нічим не примітна перлина, яка лежала на маленькій подушечці в кутку вітрини.

— А це? — запитав багач.

— Це? Це — чорна перлина. Я її заховав так далеко, бо навряд чи її хто-небудь захоче купити, — продовжив він, дістаючи перлину на подушечці і подаючи її багачу, — тому що в ній немає нічого привабливого.

Багач обережно взяв перлину, вона була невеличкою і на перший погляд не дуже привабливою. Та коли він витер перлину від пилу і підніс до сонця, то вона заблищала усіма кольорами веселки. Багач усе дивився і дивився, не в змозі відвести свій погляд. Нарешті він знайшов те, що шукав! Здивований продавець, дивлячись, як багач зачаровано розглядає цю непримітну перлину, навіть забув, що хотів сказати. Нарешті багач повернувся до про-

давця і рішуче сказав:

— Я хочу купити її, скільки коштує ця перлина?

Продавець від здивування втратив дар мови і ледь чутно пробурмотів:

— Вона дуже дорога, я навіть не знаю, чому хазяїн поставив таку високу ціну, можливо, тому що вона така одна у світі...

— Скільки вона коштує? — ще рішучіше запитав багач.

І тоді продавцю довелося назвати найбільшу ціну у світі. Але багач не розчарувався, він був готовий віддати всі гроші, тільки б отримати цю перлину. Він швидко вийняв з кишені усі гроші, які в нього були, і виклав їх на прилавок. Та коли вони з продавцем підраховали, то грошей виявилось замало. Проте багач не розчарувався, адже в нього вдома було ще дуже багато грошей. Залишивши біля прилавка спантеличеного продавця, він швидко-швидко побіг додому.

Прибігши додому, багач діставав гроші з ящиків, коробок і потаємних місць. Він назбирав їх так багато, що ледве міг нести їх у великому мішку. Але він так хотів мати цю перлину, що ні про що інше не міг і думати.

Прибігши до продавця, він висипав йому на прилавок цілу гору грошей. Це було дуже-дуже багато грошей, але, на жаль, це була тільки половина тієї суми, яку потрібно було заплатити за перлину. Багач розчарувався. Невже усіх його грошей не вистачить, щоб придбати цю дуже бажану для нього річ? «Ні, — подумав багач, — не можна, щоб вона лежала в тіні. Вона створена для того, щоб нею милувалися. Я не можу залишити її тут!». І в нього з'явилася ідея.

Запевнивши продавця, що невдовзі знову повернеться до нього, багач знову пішов додому. Вдома він спершу відпустив усіх слуг, а потім продав свій розкішний дім із садом. Зібравши усі гроші, чоловік пішов такою знайомою дорогою на ринок.

— Це все, що я маю, — сказав багач продавцю.

— Цього повинно вистачити, — відповів продавець.

Проте не вистачало ще зовсім-зовсім трішки. Багач опустив голову, і його погляд впав на поли його дорогого одягу.

— О, це ще не все! — радісно вигукнув багач і щодуху побіг туди, де на ринку продавали одяг.

Там, віддавши продавцеві свої розкішні шати, він обміняв їх на найпростіший одяг, в якому ходять найбідніші люди, а виручену суму приніс продавцеві коштовностей. І це була якраз та сума, якої не вистачало. З цієї миті така цінна перлина стала належати цьому чоловікові.

Аж дивно, які зміни можуть відбутися з людиною за один день. Ще вранці він був най-

багатшою, але нещасною людиною. А

коли заходило сонце, він сидів в тіні розлогого дерева, просто на землі, у бідному одязі, але зі щасливою усмішкою на обличчі, розглядаючи дорогоцінну перлину.

З того часу цього чоловіка вже ніхто не впізнавав на вулиці, не вітав низьким поклоном, а навпаки, його обминали і зневажали. Йому доводилося важко працювати цілий день, щоб заробити собі на шматок хліба, а інколи йому й не було де переночувати. Але ніякі негаразди не могли затьмарити його щастя, адже він володів найціннішою річчю у світі — дорогоцінною перлиною.

Дорогий друже!

Чи тобі сподобалася розповідь про дорогоцінну перлину? Але я скажу більше — це розповідь не просто про перлину, це розповідь про тебе. Ти — це дорогоцінна перлина! Так, а знаєш чому? Тому що ти — єдиний такий у світі. Більше ніде немає хлопчика з такими мріями, як у тебе, більше ніде немає дівчинки з такими очима, як у тебе. А якщо хтось буде казати тобі чи натякати, що ти нічого не вартий, що ти лише один маленький хлопчик чи дівчинка, то пам'ятай, що Сам Бог оцінює тебе, як дорогоцінну перлину. Для Нього ти — найбільша цінність у світі. І лише в Його руках і в промінні Його світла виявиться твоя найбільша цінність і краса. Задля тебе Бог віддав найцінніше, що в Нього є, — Свого Сина.

А цей багатий чоловік, про якого ти щойно прочитав, — це Сам Ісус. Адже чи є хтось багатший за Бога, за Ісуса? У Божому Царстві золотом викладені дороги, з перлів зроблені ворота, а з кришталю — ріки. Ісусу служать мільярди ангелів. Але одного разу Він зійшов із трону, зняв Свою корону, розкішні шати і зійшов на землю, ставши звичайною людиною. Він одягався у звичайний одяг, який носять бідні люди, часто Він навіть не мав де переночувати і що поїсти. Його не впізнавали і не поклонялися, а навпаки, зневажали, заздрили, переслідували, схопили вночі і зв'язали, били ногами, плювали в обличчя і врешті — решт прибили іржавими цвяхами до грубого дерев'яного хреста. А знаєш, про кого Ісус думав, коли знімав Свою корону, коли залишав Свій прекрасний дім, коли ходив по землі і коли помирав на хресті? Він думав про тебе! Бо Ісус це все зробив для того, аби ти міг вічно бути з Ним. Ісус хоче ввести тебе як Свого друга у Своє Царство, де Він приготував для тебе прекрасний будиночок, блискучий одяг і золоту корону. Ісус хоче, щоб ти був Його другом. Він усе зробив для цього. А ти хочеш бути другом Ісуса?

Ольга Бокова

«Зайчик»

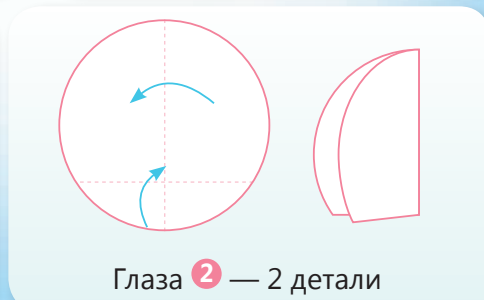
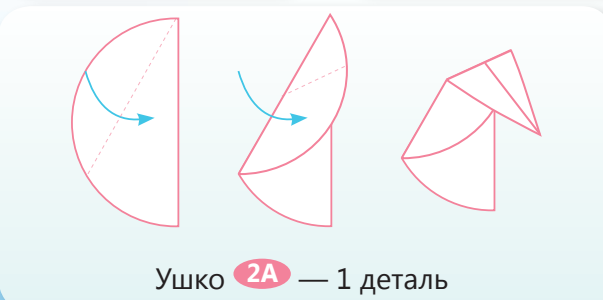
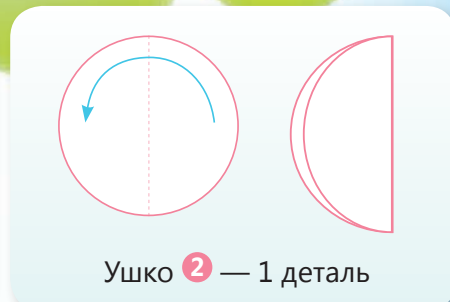
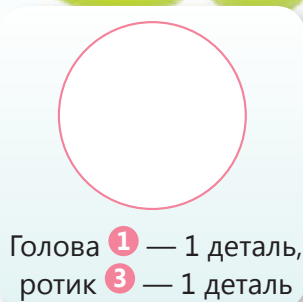
Вам понадобится:

- лист цветного картона А—4
- цветная бумага
- фломастеры
- циркуль
- ножницы
- клей

Скворечник:

1 Голова — 1 круг диаметром 14 см	2 Уши — 2 круга диаметром 14 см (2-2А)
3 Ротик — 1 круг диаметром 5 см	4 Щеки — 2 круга диаметром 5 см
5 Носик — 1 круг диаметром 2,5 см	6 Глаза — 2 круга диаметром 3 см

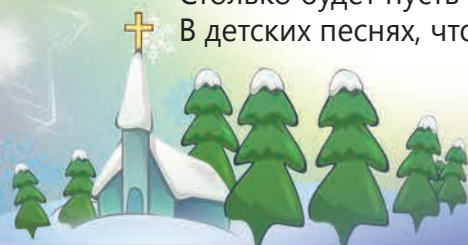
Мордочку и глаза нарисовать фломастерами.

Лабиринт «Звездочка»

Посмотри-ка в окошко, дружок!
Видишь, сыплется с неба снежок —
Это нежный подарок утра —
Столько будет пусть в мире добра!
Столько будет пусть сказано слов,
Поощряющих мир и любовь,
Столько будет пусть радостных нот
В детских песнях, что мир весь поет!

Ольга Бокова

Додаток до газети «Вічний Скарб»
Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10 — А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428—84—38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художники: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочувати
тексти. Рукописи не повертають-
ся. Листування ведеться лише на
сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

